

Arrest

nr. 290 834 van 22 juni 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 2 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. MOSKOFIDIS en van attaché M. TYTGAT, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 28 november 2020 als niet-begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 30 november 2020 om internationale bescherming. Op 2 juni 2022 beslist de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 8 juni 2022 aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pashtu origine te zijn. U hangt het soennitische geloof aan. U bent afkomstig van het dorp Nigrahi behorend tot het district Alishang, gelegen in de provincie Laghman. U ging tot de 5de graad naar school en volgde tot aan uw vertrek koranles in de madrassa. U werkte daarnaast dagelijks op de familiegronden. Uw vader overleed toen u 3,5 jaar oud was aan een hartaanval. Samen met uw moeder, jongere broer, zus, uw paternale oom en uw drie paternale neven woonde u in Nigrahi.

Uw drie paternale ooms waren allen lid van de taliban. Zij wilden u meenemen om voor hen te werken en om samen met hen te vechten. Eén van uw ooms in het bijzonder, Y. (...), predikte al sinds uw kindertijd jihad tegen u en waarschuwde dat u zijn eigen bloed was en u met hem moest meevechten om dezelfde redenen als hij. U wilde echter niet de taliban vervoegen. Ook uw moeder wilde niet dat u bij hen was. Als u gebleven was, zou u mensen hebben moeten doden, hetgeen u in geen geval wilde doen. Uw geweten liet immers niet toe dat u daar onschuldige mensen zou doden. Om die reden besliste u het land te verlaten. Uw oom sloeg u ook aan het eind van uw verblijf daar.

U vertrok tijdens de zomer van 2019 uit Afghanistan. U reisde vervolgens via Iran, Turkije, Griekenland, Bulgarije, Servië, Roemenië, en een aantal onbekende landen. In Bulgarije en Roemenië werden respectievelijk op 5 oktober 2020 en 2 november 2020 uw vingerafdrukken genomen. U verklaarde er geen verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend aangezien u er geslagen werd door de politie. U kwam tot slot in België aan op 28 november 2020. Op 30 november 2020 diende u hier een verzoek om internationale bescherming in, waarbij u verklaarde minderjarig te zijn. De Dienst Vreemdelingenzaken vroeg in het kader van de Dublinakkoorden overname van uw dossier aan Bulgarije en Roemenië gezien was gebleken dat u er wel een verzoek om internationale bescherming indiende. U bleef uiteindelijk in België.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u te zullen worden vermoord door uw paternale oom, Y. (...), omdat u van hem weggelopen bent toen hij u bij de taliban wilde rekruteren.

Ter staving van uw aanvraag legde u volgende documenten voor: een reeks kopies van foto's van uzelf, uw paternale oom en paternale neven. U vermeldde tijdens het persoonlijk onderhoud te beschikken over een video waarop uw oom Y. (...) een wapen afvuurt.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Derhalve werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier merkt het CGVS op dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat aan uw beweerde minderjarigheid geen geloof kan worden gehecht. U verklaarde met name geboren te zijn op 31 maart 2004. Uit een medisch onderzoek van de Dienst Voogdij is gebleken dat u op 14 december 2020 een leeftijd had van ouder dan 18 jaar, waarbij 20,6 jaar met een standaarddeviatie van twee jaar een goede schatting is. Overwegende dat uit de medische testen is gebleken dat u in 2020 een leeftijd heeft van minstens 18,6 jaar ontstaat het vermoeden dat u de Belgische asielinstanties hebt willen misleiden met betrekking tot uw leeftijd en dit om eventuele bijkomende bescherming te bekomen op basis van uw beweerde minderjarigheid. Bovendien voert u geen elementen aan die in staat zijn de resultaten van het medisch onderzoek tegen te spreken. Integendeel, uit het administratief dossier is immers gebleken dat u als geboortedatum in Bulgarije 8 maart 1999 en in Roemenië 1 januari 1999 hebt opgegeven, dus vijf jaar ouder dan wat u

initieel in België opgaf (zie administratief dossier). Deze vaststelling draagt allerm minst bij tot de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Verder merkt het Commissariaat-generaal op dat u geen overtuigende verklaringen aflegde wat betreft de door u voorgestelde problemen met de taliban. U bent er immers niet in geslaagd het Commissariaat-generaal te overtuigen van uw problemen met uw paternale oom, Y. (...), die volgens u lid was van de taliban.

Om te beginnen verklaarde u dat u vanaf het ogenblik dat u een baard begon te groeien door uw ooms werd verteld dat indien u met hen meeging, u martelaar kon worden waardoor u recht naar de hemel mocht gaan, waar vrouwen op u zouden wachten, evenals rivieren van melk (CGVS, p. 14). In het bijzonder uw oom Y. (...) insisterde hierop en probeerde u te overtuigen om de taliban te vervoegen, zo stelde u (CGVS, p. 14). Gevraagd wat uw oom precies deed om u te overtuigen, stelde u dat hij u steeds woordelijk probeerde te bepraten door te spreken over "het ontvangen van een martelaar en naar de hemel te gaan" (CGVS, p. 14). Op de vraag of hij u ooit geweld tegen u gebruikte, antwoordde u dat hij u tijdens de laatste dagen voor uw vertrek heeft geslagen (CGVS, p. 14). Buiten recent deze slagen, zo stelde u, deed hij verder niets tegenover u (CGVS, p. 15). Hoewel voornoemde feiten laakbaar zijn, kan uit de door u aangereikte verklaringen geen persoonsgerichte vrees in de zin van de Conventie worden afgeleid. Uw verklaring kort voor uw vertrek geslagen te zijn door uw oom is onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen spreken van vervolging in uw hoofde. De feiten waarover u spreekt blijken derhalve onvoldoende ernstig en kunnen niet beschouwd worden als een vervolgingsfeit in de zin van het Verdrag van Genève of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft uw verklaring dat u Afghanistan heeft verlaten uit vrees voor rekrutering door de taliban en u omwille hiervan een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren in geval van terugkeer, dient er voorts op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat de taliban ook zelden gebruik maakte van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Dit blijkt ook uit uw eigen verklaringen, waar u stelde dat niemand anders u ooit vroeg om de taliban te vervoegen "omdat ze wisten dat ze al genoeg mensen hadden in de taliban." (CGVS, p. 15). Verder is rekrutering door de taliban doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering, zoals door u naar voren gebracht, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Hoewel u stelde uw leven te vrezen omdat uw oom u verplicht wilde rekruteren, gaf u tegelijkertijd toe dat andere jongens uit het dorp de taliban vrijwillig vervoegden nadat de taliban hen hiertoe hadden overtuigd (CGVS, p. 16). U slaagt er bijgevolg niet in in concreto aannemelijk te maken dat er in uw regio van herkomst op collectief niveau onder dwang door de taliban werd gerekruteerd.

Indien uw oom u daadwerkelijk gedwongen wilde rekruteren bij de taliban is het voorts opmerkelijk dat hij u gedurende al die jaren louter zou hebben toegesproken en u slechts kort voor uw vertrek voor het eerst zou hebben geslagen, ofschoon u in hetzelfde huis leefde (CGVS, p. 14, 16). Gevraagd of er nog iets anders gebeurde, antwoordde u: "Dezelfde dingen, ik hoorde dezelfde dingen van hem elke dag soms als een waarschuwing en soms me vertellende dat ik bij hem moest zijn." (CGVS, p. 16). Verwacht kan worden dat uw oom u mogelijks op andere manieren onder druk zou hebben proberen zetten indien hij u daadwerkelijk viseerde, zeker omdat u ten tijde van uw vertrek uit het land geen klein kind meer was maar al een volwassen jongeman (zie leeftijdsbepaling hierboven). Immers is het makkelijker een jong kind onder dwang te laten aansluiten bij een groepering dan een adolescent of volwassene, maar blijkbaar ging uw oom niet zover. Bovendien haalt u geen concrete vervolgingsfeiten aan: u stelde in het algemeen dat u vreest gedood te worden door uw oom, maar kon niet concretiseren om welke reden u dit dacht. Hiernaar gevraagd antwoordde u vaagweg dat u daar niet langer veilig was en het niet goed voelde om daar te blijven omdat u elke minuut onder bedreiging stond (CGVS, p. 16). U vermeldde verder nog dat er gevechten waren in het dorp en er op reguliere basis een jongen verdween, die vervolgens de volgende dag dood werd teruggevonden (CGVS, p. 16). Op basis van voorgaande elementen maakt u echter niet aannemelijk dat u een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging. Het louter verwijzen naar een algemene vrees in uw herkomstland is immers niet concreet.

Indien u daadwerkelijk specifiek geïseerd werd door de taliban is het voorts opmerkelijk dat uw familie geen problemen meer heeft gekend sinds uw vertrek. U stelde in dit verband dat uw oom sinds uw vertrek naar u op zoek is en aan uw moeder vraagt waar u bent (CGVS, p. 7, 17). Behalve vragen waar u bent, deed hij volgens u niks anders (CGVS, p. 17). Gevraagd of uw oom probeerde uw jongere broer te

overtuigen, antwoordde u dat uw moeder hier niet over sprak, zelfs niet nadat u het haar een paar keer vroeg (CGVS, p. 17). Het dient evenwel gezegd dat van iemand die internationale bescherming vraagt mag verwacht worden hij al het mogelijke doet om informatie en documenten te verzamelen die zijn relaas ondersteunen. Dat uw moeder u uit bezorgdheid niet zou inlichten (CGVS, p. 17), is niet te verzoenen met het feit dat zij u naar België stuurde om internationale bescherming te vragen omwille van problemen met de taliban. Hierdoor kan er redelijkerwijze van uw familie worden verwacht dat ze u inlichten over de recente situatie en ontwikkelingen, nu deze informatie van belang kan zijn voor uw verzoek om internationale bescherming. Op basis van voorgaande maakt dan ook niet concreet aannemelijk dat de taliban actueel naar u op zoek zouden zijn in uw herkomstregio, hetgeen verder in lijn ligt met de eerdere argumenten die wijzen op onvoldoende ernstige asielmotieven in uw hoofd.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststelling niet ombuigen. Uit de door u neergelegde foto's kan slechts worden afgeleid dat u samen met uw beweerde familieleden wordt afgebeeld, doch deze zijn niet in staat om uw problemen met de taliban te ondersteunen of te bevestigen. Bovendien dient te worden opgemerkt dat aan privé-foto's slechts weinig bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. U sprak tijdens het persoonlijk onderhoud over een video waarop uw oom Y. (...) te zien zou zijn wanneer hij een wapen afvuurt, maar ook hieruit kan geen bewijs worden afgeleid van uw vrees voor vervolging. Bovendien werd deze link ook niet meegegeeld aan het CGVS, in tegenstelling tot wat werd gevraagd.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten

werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) en de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheids_situatie_20220505.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat

een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op en Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen. van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afgaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afgaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd

bij wet van 26 juni 1953, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel. Tevens meent verzoeker dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

Het middel is als volgt onderbouwd:

“Vrees voor vervolging in de zin van de conventie van Genève dd. 28/07/1951.

Ten onrechte weigerde het CGVS om de vluchtelingenstatus aan verzoeker toe te kennen.

Het CGVS stelt verkeerdelijk dat uit de verklaringen van verzoeker niet kan worden afgeleid dat hij voldoet aan de criteria zoals vastgelegd in de conventie van Genève.

In tegenstelling tot hetgeen het CGVS heeft beslist, bevatten de verklaringen van verzoeker wel degelijk voldoende en ernstige aanwijzingen voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de conventie van Genève dd. 28/07/1951.

Verzoeker loopt wel degelijk gevaar in Afghanistan.

Verzoeker vreest het slachtoffer te zullen worden van een afrekening door zijn paternale oom Y. (...), die lid is van de Taliban.

Deze laatste bedreigt verzoeker omdat hij niet was ingegaan op zijn vraag om zich aan te melden bij de Taliban en deel te nemen aan de jihad.

Verzoeker vreest dat hij tegen wraakacties vanwege de Taliban niet zal kunnen rekenen op een afdoende bescherming van de Afghaanse autoriteiten.

Tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS dd. 11 februari 2022 had verzoeker wel degelijk op een afdoende wijze kunnen aantonen dat zijn leven in gevaar is in Afghanistan.

In Afghanistan voelt verzoeker zich aan zijn lot overgelaten.

De omstandigheden waarin verzoeker in Afghanistan leefde, waren wel degelijk van die aard dat hij genoodzaakt was om het land te verlaten.

Eén en ander is duidelijk gebleken uit zijn verklaringen op het CGVS.

(CGVS blz. 12: “(...)”)

Het CGVS heeft ten onrechte de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen in vraag gesteld.

Verzoeker is het oneens met de gronden waarop het CGVS zich had gebaseerd om hem de hoedanigheid van vluchteling te weigeren en meent dat zijn problemen ten onrechte worden geringschat.

Verzoekers problemen van vervolgingen door de Taliban en zijn angst om het slachtoffer te worden van représailles, zijn in het concrete geval van verzoeker, wel degelijk ernstig.

Uit de verklaringen van verzoeker is gebleken dat de Taliban niet aarzelt om geweld te gebruiken wat maakt dat verzoeker steeds in onveiligheid zal blijven leven in Afghanistan.

(CGVS blz. 17: “(...)”)

Het CGVS heeft geen, minstens te weinig rekening gehouden met de concrete omstandigheden en feitelijkheid ter plaatse alsook met de persoonlijkheid en het profiel van verzoeker.

Verzoeker wenst met klem tegen te spreken dat hij de Belgische asielinstanties heeft willen misleiden omdat zijn verklaarde leeftijd niet zou overeenstemmen met de leeftijd die door de DVZ werd aangenomen na medische testen.

Voor verzoeker, net zoals het geval is voor veel Afghanen, is het begrip ‘leeftijd’, niet belangrijk.

Bij zijn aankomst op het Belgisch grondgebied, was verzoeker ervan overtuigd dat hij nog geen 18 jaar oud was en dus minderjarig was.

Het resultaat van het medisch leeftijdsonderzoek wees uit dat verzoeker 20.6 jaar zou zijn met een standaarddeviatie van twee jaar.

Hoewel verzoeker herhaalt dat dit de leeftijd is die hij van zijn ouders heeft meegekregen, kan verzoeker niet anders dan zich akkoord te verklaren met de objectieve leeftijdsgegevens die hem door het ziekenhuis werden aangereikt.

Niettemin blijft het leeftijdsverschil tussen het resultaat van het medisch onderzoek en de leeftijd die verzoeker meende te hebben vóór zijn komst naar België, niet dermate groot en is deze zeker niet van aard om te besluiten dat verzoeker intentioneel de Belgische asielinstanties zou hebben voorgelogen over zijn exacte leeftijd.

Het CGVS heeft ten onrechte de geloofwaardigheid van de rest van verzoekers verklaringen in vraag gesteld.

Verzoeker is formeel dat hij wel degelijk zijn voile medewerking heeft verleend aan het CGVS bij het verschaffen van informatie over de persoonlijke omstandigheden die hem ertoe genoodzaakt hadden om Afghanistan te ontvluchten.

Verzoeker reikte hierbij alle nodige feiten en relevante elementen aan het CGVS.

Het CGVS heeft bij het nemen van haar beslissing ten onrechte geen rekening gehouden met verzoekers relatief jonge leeftijd ; en met het tijdsverloop van meer dan twee en een half jaren tussen de gebeurtenissen in Afghanistan en zijn onderhoud op het CGVS.

In dat opzicht stelt het CGVS de oprechtheid van verzoekers verklaringen ten onrechte in vraag om reden dat verzoekers toelichting over de gedwongen rekrutering door zijn paternale oom Y. (...) niet overtuigend zouden zijn.

De redenen die het CGVS meent te kunnen aanhalen om verzoekers verklaringen op enkele onderdelen in twijfel te trekken, kunnen niet worden weerhouden en zijn op zichzelf niet van aard om afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag.

Het CGVS verwijt verzoeker ten onrechte geen 'aannemelijke verklaringen' te hebben afgelegd, terwijl het het CGVS zélf is die ten onrechte uitgaat van hypothetische scenario's en geen rekening houdt met het gegeven dat de realiteit ter plaatse anders kan zijn.

Het CGVS verwijst met name naar algemene informatie waaruit zou moeten blijken dat de Taliban zelden gebruik zou maken van gedwongen rekrutering omdat zij over voldoende vrijwilligers zouden beschikken die zich bij hen willen aansluiten.

"(...)"

Het CGVS verliest uit het oog dat verzoeker hier door zijn eigen paternale oom Y. (...) was gevraagd om zich aan te sluiten bij de Taliban.

Verzoeker was 3,5 jaar oud toen zijn vader overleed aan een hartaanval.

Sindsdien namen zijn drie paternale ooms de verantwoordelijkheid over verzoekers gezin op zich.

Alle drie paternale ooms zijn Taliban leden.

Het was voor verzoekers oom Y. (...) een vanzelfsprekendheid dat verzoeker, eens hij baardgroei begon te ontwikkelen, zich zou aansluiten bij de Taliban.

(CGVS blz. 12: "...")

Losstaand van het feit dat er zich veel jongeren vrijwillig bij de Taliban willen aansluiten en losstaand van het gegeven dat de Taliban zelden overgaan tot gedwongen rekrutering, zoals het CGVS voorhoudt ; was het voor verzoekers oom Y. (...) een persoonlijke erezaak dat verzoeker, eens hij baardgroei begon te ontwikkelen, zich zou aansluiten bij de Taliban.

(CGVS blz. 14: "...")

Y. (...), die het feitelijke gezinshoofd was geweest van verzoekers gezin, en die de verantwoordelijkheid had over verzoekers gezin na de dood van verzoekers vader, zou een niet-deelname van verzoeker aan de jihad, als een gezichtsverlies aanzien en een blijk van ondankbaarheid vanwege verzoeker.

(CGVS blz. 15: "...")

Precies omdat verzoeker door zijn eigen paternale oom Y. (...) was aangesproken om zich aan te sluiten bij de Taliban, en niet door onbekende Talibanleden, loopt verzoeker thans een verhoogd risico op vervolgingen in geval van een terugkeer.

(CGVS blz. 17: "...")

In plaats van zijn heilige plicht te vervullen. was verzoeker immers weggelopen naar het 'ongelovige Westen', iets wat door zijn oom Y. (...) als een schande wordt aanzien.

Tijdens zijn persoonlijk onderhoud dd. 11 februari 2022 legde verzoeker meerdere foto's voor waarop o.a. hijzelf was afgebeeld, tezamen met zijn paternale neven en ook van hemzelf, in aanwezigheid van zijn paternale oom Y. (...).

(CGVS blz. 3: "...")

Op de foto's was ook duidelijk te zien dat zijn neven en zijn oom Y. (...) gewapend waren.

De foto's lieten geen enkele twijfel bestaan dat verzoekers neven en verzoekers oom Y. (...) wel degelijk leden van de Taliban zijn.

Tijdens het interview dd. 11 februari 2022 toonde verzoeker aan de PO een filmpje vanop zijn gsm waarin zijn oom Y. (...) in een rotsachtig gebied te zien was terwijl hij een machinegeweer afvuurt.

Diezelfde persoon (Y. (...)) die in het filmpje te zien is, is ook duidelijk herkenbaar als de persoon met wie verzoeker poseert op de foto's.

(CGVS blz. 4: "...")

Na afloop van het interview had verzoeker aan het onthaal van het CG VS een geheugenkaartje afgegeven (waarop de bewuste film was opgeslagen) met de vraag om deze geheugenkaart toe te voegen aan zijn dossier.

Waarschijnlijk omdat verzoeker geen dossiernummer had gegeven, is het filmpje uiteindelijk niet in zijn dossier beland.

Wat er ook van zij, verzoeker voegt bij huidig verzoekschrift een geheugenkaart met daarop 14 foto's én ook het bewuste filmpje waarop zijn paternale oom Y. (...) te zien is, terwijl hij een machinegeweer afvuurt.

(Stuk 2)

De foto's zélf had verzoeker reeds aan de PO getoond ; net zoals het filmpje.

Voor de volledigheid van zijn dossier, voegt verzoeker bij zijn dossier thans dit (ontbrekend) filmpje toe zodat de Raad eveneens kennis kan nemen van het filmpje en zich tegelijk ook een duidelijk beeld kan vormen van het profiel van verzoekers oom Y. (...).

Volgens verzoeker heeft de dossierbehandelaar zich vergist bij het analyseren van zijn verklaringen ; minstens werden zijn verklaringen door het CG VS verkeerd geïnterpreteerd.

De toelichting die verzoeker aan de PO gaf telkens als hij werd gevraagd om meer uitleg te geven over bepaalde onderdelen waarover de PO zich bedenkingen had gemaakt, was wel degelijk aannemelijk en niet a priori ongeloofwaardig.

De hoeveelheid verklaringen van verzoeker zoals afgelegd tijdens zijn beide onderhouden, bij de DVZ dd. 29 juli 2021 en deze op het CGVS 11 februari 2022 en die wél geloofwaardig waren, overstijgen in ruime mate het aantal verklaringen die dat misschien, op enkele onderdelen, niet waren.

Verzoeker is formeel dat zijn verklaringen over zijn moeilijkheden met de Taliban, en met name met zijn oom Y. (...) wel degelijk oprecht waren.

Het CGVS heeft tenslotte ten onrechte geen rekening gehouden met de traumatische ervaringen die verzoeker had opgelopen.

Na de bedreigingen door de Taliban, verkeerden verzoeker en zijn familie langs moederskant alleszins in de oprechte overtuiging dat een vertrek uit Afghanistan de enige optie was voor verzoekers veiligheid.

(CGVS blz. 16: "...")

Verzoeker had vervolgens zijn familie moeten achterlaten om te vluchten naar een voor hem onbekende bestemming.

Zijn reisweg vanuit Afghanistan naar België nam bijna een jaar in beslag ; kende vele hindernissen en was een grote beproeving geweest voor verzoeker.

(CGVS blz. 19: "...")

Verzoeker had verschillende landen doorkruist alvorens in België aan te komen.

(CGVS blz. 18: "...")

Het CGVS hield geen rekening met het menselijk aspect.

Deze traumatische ervaringen konden wel degelijk een redelijke verklaring bieden voor het feit dat verzoeker in de maanden die daarop volgden de gebeurtenissen heeft trachten te verwerken, uiteraard op zijn eigen manier.

Het is algemeen geweten dat een traumatische ervaring bij een mens kan leiden tot psychische stoornissen, waaronder verdringing, vervlakking, verandering van de bewustzijnstoestand en zelfs tot een vertekende beleving van de werkelijkheid.

Uit verzoekers onderhoud is voldoende gebleken dat hij zijn asielrelaas afdoende heeft toegelicht en voldoende elementen heeft aangehaald die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Twijfels over bepaalde aspecten van verzoekers relaas ontslaan het CGVS niet van haar opdracht en onderzoeksplicht om verzoekers vrees voor vervolging grondig te toetsen.

Verzoeker blijft ervan overtuigd dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan het voorwerp zal uitmaken van een persoonsgerichte vervolging.

Volgens verzoeker schendt het CGVS de zorgvuldigheidsverplichting door geen grondig onderzoek te voeren naar de elementen die hij in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming heeft aangehaald.

Bij het voorbereiden van het dossier en het nemen van haar beslissing is het CGVS onzorgvuldig te werk gegaan.

In de gegeven omstandigheden zouden de verklaringen van verzoeker moeten volstaan om hem minstens het voordeel van de twijfel te verlenen.

Het CGVS heeft een manifeste beoordelingsfout begaan.

Uit hoofde van het principe van een goede rechtsbedeling alsook het zorgvuldigheidsbeginsel (algemeen rechtsbeginsel) had het CGVS een vollediger en grondiger onderzoek dienen te wijden aan alle gegevens van het dossier en meer rekening dienen te houden met de opmerkingen en argumenten van verzoeker.

Reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (subsidiare bescherming)

Artikel 48/4 §2 c) ; ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

De argumenten waarop het CGVS zich i.c. baseert om verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus af te wijzen, zijn niet overtuigend.

Zelfs als het CGVS meent dat verzoekers asielrelaas niet beantwoordt aan de criteria van de Vluchtelingenconventie dan nog had het CGVS , in het kader van verzoekers asielaanvraag, hem het subsidiair beschermingsstatuut kunnen en moeten verlenen.

De Navo troepen hebben het land verlaten. doch de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan blijft nog steeds volatiel.

Indien verzoeker zou terugkeren naar zijn herkomstregio in Nigrahi, Alishang na een langdurige afwezigheid van meer dan drie jaren in het buitenland, zal hij een grote aandacht trekken van de plaatselijke bevolking met alle verhoogde veiligheidsrisico's van dien voor hemzelf.

Dit gegeven op zich maakt het dat verzoekers persoonlijke situatie in Afghanistan hoedanook uitzichtloos is bij een terugkeer.

Verzoeker vreest dat hij hierdoor een ernstig risico loopt op o.a. een ontvoering hetzij een afrekening om reden dat hij als een ongelovige zal worden aanzien.

Het CGVS heeft ten onrechte onvoldoende deze problemen erkend die verzoeker ondervindt in Afghanistan.

Verzoeker kan dan ook om evidente redenen niet meer terugkeren naar Afghanistan alwaar hij geen normaal leven zal kunnen leiden.

Het is voor hem overduidelijk dat zijn veiligheid aldaar momenteel nog niet gegarandeerd is.

Het CGVS heeft een manifeste beoordelingsfout begaan.

Om al de hierboven aangehaalde redenen dient derhalve de beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te worden vernietigd."

2.2. Stukken

2.2.1. Aan het verzoekschrift wordt een geheugenkaart met een filmpje waarop verzoekers oom Y. te zien zou zijn terwijl hij een machinegeweer afvuurt (stuk 2) als nieuw stavingstuk gevoegd.

2.2.2. Op 9 mei 2023 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota neer waarbij zij de COI Focus "Afghanistan. Veiligheidsincidenten (< ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022" van 23 september 2022 voegt en waarin zij refereert aan het rapport "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van EUAA van 4 november 2022, aan de "Country Guidance: Afghanistan" van EUAA van januari 2023, aan het rapport "Afghanistan Security Situation" van EUAA van augustus 2022, aan de COI Focus "Afghanistan. Veiligheidssituatie" van 5 mei 2022, aan de "Afghanistan Country Focus" van EASO van januari 2022, aan het rapport "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van EUAA van augustus 2022, aan het "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van EASO van augustus 2020 en aan het rapport "Afghanistan: Targeting of individuals" van EUAA van augustus 2022.

2.2.3. Ter terechtzitting legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota met loonbrieven (stuk 1) en certificaten, inschrijvingsformulieren en een proces-verbaal van vrijstelling in verband met Nederlandse lessen (stuk 2) neer.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133*).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert

dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) aan zijn beweerde minderjarigheid geen geloof kan worden gehecht, omdat (B) hij er niet in geslaagd is het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) te overtuigen van zijn problemen met zijn paternale oom, Y., die volgens hem lid was van de taliban, omdat (C) er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet en er geen elementen zijn die erop wijzen dat er in zijn hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld, omdat (D) er niet gesteld kan worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren en hij evenmin aantoonde dat hij bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij hij niet in staat zou zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien en omdat (E) het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart zijn land van herkomst, Afghanistan, te hebben verlaten uit vrees voor zijn paternale oom, Y., die hem gedwongen bij de taliban wilde rekruteren. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Afghanistan door Y. te worden vermoord omdat hij van hem weggelopen is.

Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (A) aan zijn beweerde minderjarigheid geen geloof kan worden gehecht en omdat (B) hij er niet in geslaagd is het CGVS te overtuigen van zijn problemen met zijn paternale oom, Y., die volgens hem lid was van de taliban, nu (i) zijn verklaring kort voor zijn vertrek geslagen te zijn door zijn oom onvoldoende zwaarwichtig is om te kunnen spreken van vervolging in zijn hoofde, (ii) uit de beschikbare informatie in het administratief dossier blijkt dat de taliban ook zelden gebruik maakten van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten, (iii) het opmerkelijk is dat zijn oom hem gedurende al die jaren dat zij in hetzelfde huis leefden louter zou hebben toegesproken en hem slechts kort voor zijn vertrek voor het eerst zou hebben geslagen, indien zijn oom hem daadwerkelijk gedwongen wilde rekruteren bij de taliban, (iv) hij geen concrete vervolgingsfeiten aanhaalt, (v) zijn familie geen problemen meer heeft gekend sinds zijn vertrek en (vi) de documenten die hij neerlegt deze vaststelling niet kunnen ombuigen.

Volgens de adjunct-commissaris blijkt uit de beschikbare informatie in het administratief dossier dat de taliban zelden gebruik maakten van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Hij motiveert verder dat rekrutering door de taliban doorgaans gebaseerd is op lokale verankering en dat er beroep wordt gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden,

persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen en dat individuele en gedwongen rekrutering, zoals door verzoeker naar voren gebracht, slechts zelden voorkomt. Verzoeker brengt hier in zijn verzoekschrift tegen in dat hij door zijn eigen paternale oom, Y., – die na de dood van verzoekers vader het feitelijke gezinshoofd was van verzoekers gezin – werd aangesproken om zich aan te sluiten bij de taliban en dat, losstaand van het feit dat er zich veel jongeren vrijwillig bij de taliban willen aansluiten en losstaand van het gegeven dat de taliban zelden overgaan tot gedwongen rekrutering, het voor zijn oom Y. een persoonlijke erezaak was dat verzoeker zich zou aansluiten bij de taliban. Het lijkt er dan ook op dat er *in casu*, door verzoekers oom Y. – wiens lidmaatschap bij de taliban door de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing niet verder wordt onderzocht – net beroep werd gedaan op een dergelijke familiale loyaliteit. De motivering dat verzoeker er niet in slaagt om *in concreto* aannemelijk te maken dat er in zijn regio van herkomst “op collectief niveau onder dwang door de taliban werd gerekruteerd”, is dan ook niet relevant.

Tegen de motivering in de bestreden beslissing dat hij geen concrete vervolgingsfeiten aanhaalt, voert verzoeker in zijn verzoekschrift aan dat hij vreest het slachtoffer te zullen worden van een afrekening door Y. en dat Y. hem bedreigt omdat hij niet is ingegaan op zijn vraag om zich aan te melden bij de taliban en deel te nemen aan de *jihad*. Verzoeker betoogt dat uit zijn verklaringen is gebleken dat de taliban niet aarzelen om geweld te gebruiken en dat dit maakt dat hij in Afghanistan steeds in onveiligheid zal blijven leven. Hij citeert uit de notities van zijn persoonlijk onderhoud waar hij verklaarde dat zijn oom Y. hem bedreigde door te zeggen dat hij hem zou doden indien hij niet met hem zou meegaan (om zich bij de taliban te voegen). Uit de stukken van het administratief dossier blijkt inderdaad dat verzoeker dit tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaard heeft (administratief dossier, stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17). Verzoeker stelde daarnaast dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gedood zou worden omdat hij is weggelopen van zijn oom (*ibid.*). Hij gaf tijdens zijn persoonlijk onderhoud dus wel degelijk concrete redenen voor zijn vrees om gedood te worden door zijn oom. Dat verzoeker in het algemeen stelde dat hij vreest gedood te worden door zijn oom, maar niet kon concretiseren om welke reden hij dit dacht, zoals door de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing wordt gesteld, kan dan ook niet worden bijgetreden.

In zijn verzoekschrift voert verzoeker ook nog aan dat het gegeven dat hij naar het Westen is weggelopen, door zijn oom Y. als een schande wordt aanzien. Hoewel verzoeker in de loop van de administratieve procedure hiervan geen gewag maakte en het de adjunct-commissaris dus niet kan worden verweten hiermee geen rekening te hebben gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing, is dit wel een relevant gegeven voor de beoordeling van verzoekers nood aan internationale bescherming.

Gelet op het voorgaande en in het bijzonder het gegeven dat er in de bestreden beslissing door de adjunct-commissaris geen uitspraak wordt gedaan over de geloofwaardigheid van het lidmaatschap van verzoekers oom Y., bij wie verzoeker is opgegroeid, (en zijn andere paternale ooms) bij de taliban, is het niet geheel duidelijk wat de gevolgen zullen zijn voor verzoeker indien hij naar zijn land van herkomst, Afghanistan, zou terugkeren vanuit het Westen.

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Gezien de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad bijgevolg aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 2 juni 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juni tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN